

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
AGENT GUVERNAMENTAL

*Text tradus și redactat de Direcția Generală Agent Guvernamental.
Poate fi supus revizuirii redacționale.*

SECȚIUNEA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 59850/09

Gheorghe STEPULEAC c. Republicii Moldova

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului ("Curtea"), statuînd la 15 martie 2016 într-un comitet compus din :

Nebojša Vučinić, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Stéphanie Mourou-Vikström, *judcători*,

and Abel Campos, *Grefier adjunct al Secțiunii*,

Examinînd cererea de mai sus, introdusă la 2 septembrie 2009,

Examinînd observațiile prezentate de Guvernul pîrît și cele prezentate în replică de către reclamant,

Deliberînd, decide următoarele:

ÎN FAPT

Reclamantul, dl Gheorghe Stepuleac, este cetățean al Republicii Moldova, născut în 1964 și locuiește în Chișinău. Acesta a fost reprezentat la Curte de dl A. Bivol, avocat care practică în Chișinău.

A. Circumstanțele cauzei

Faptele cauzei prezentate de către părți pot fi rezumate după cum urmează.

La 14 iulie 2009 Procuratura Municipiului Chișinău a acuzat reclamantul de comiterea infracțiunii de fabricare și punere în circulație a banilor falși.

La 21 iulie 2009, reclamantul a fost arestat. La 24 iulie 2009 Procuratura a cerut Judecătoria Sectorului Centru să dispună arestarea preventivă a acestuia.

Potrivit acușării, reclamantul a fost implicat într-o schemă de producere și punere în circulație de dolari SUA contrafăcuți.

La 24 iulie 2009, Judecătoria sectorului Centru a admis parțial cererea procurorului și a dispus arestul la domiciliu a reclamantului pentru o perioadă de 10 zile, care urma să fie calculată de la 21 iulie 2009.

La 27 iulie 2009, avocatul reclamantului a declarat apel, susținând, printre altele, că detenția reclamantului nu a fost bazată pe o suspiciune rezonabilă că el a comis o infracțiune. Avocatul reclamantului a susținut, de asemenea, că nu au existat motive relevante și suficiente pentru a dispune arestul la domiciliu a reclamantului.

La 30 iulie 2009, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul ca nefondat.

La 31 iulie 2009, Judecătoria Sectorului Centru a respins demersul procurorului de a prelungi arestul la domiciliu al reclamantului pentru încă 30 de zile, iar reclamantul a fost eliberat din arest la domiciliu.

La o dată nespecificată, procuratura a renunțat la acuzațiile împotriva reclamantului și a încetat urmărirea penală în privința sa.

După întreruperea urmării penale, reclamantul a introdus o acțiune civilă împotriva Guvernului, în conformitate cu Legea nr.1545 (vezi "dreptul intern pertinent"), și a solicitat despăgubiri de 100.000 de lei moldovenești și 1.000 de euro (EUR) pentru actele ilegale ale organelor de anchetă, procuraturii și instanțelor de judecată. Reclamantul a pretins, *inter alia*, detenția ilegală în arest timp de trei zile și arest ilegal la domiciliu timp de șapte zile.

La data de 28 iulie 2007, Judecătoria sectorului Rîșcani a admis parțial acțiunea reclamantului și a obligat Guvernul să-i plătească despăgubiri de 3777 euro (EUR).

Guvernul a contestat această decizie în cadrul unui recurs și, la data de 15 martie 2011, Curtea de Apel Chișinău a redus valoarea compensației la 1,228 EUR. Guvernul a atacat această decizie cu recurs. Cu toate acestea, la 20 octombrie 2011, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul.

B. Dreptul intern pertinent

Prevederile relevante ale Legii nr. 1545 privind repararea prejudiciilor cauzate de actele ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești sunt elucidate în cauza *Șarban c. Moldovei* (nr. 3456/05, § 54, 4 octombrie 2005).

CAPETE DE CERERE

Reclamantul se plînge în temeiul articolului 5 §§ 1 și 3 din Convenție că a fost arestat în absența unei bănuieli rezonabile că ar fi comis o infracțiune și că nu au existat motive relevante și suficiente pentru a dispune arestarea lui la domiciliu. El se plînge, de asemenea, în conformitate cu articolul 18 al Convenției, că arestul său nu a fost dispus în scopul investigării unei infracțiuni, ci a fost motivat de rațiuni politice.

ÎN DREPT

Guvernul a susținut că reclamantul n-a epuizat căile de atac interne disponibile, și anume, remediul prevăzut de Legea nr. 1545, și, din acest motiv, a solicitat Curții să declare cererea inadmisibilă.

Reclamantul nu a fost de acord și a susținut că a epuizat soluția propusă de Guvern; cu toate acestea, compensația primită ar fi fost prea mică pentru ca el să-și piardă statutul de victimă.

Curtea reiterează că scopul regulii epuizării căilor de atac este acela de a oferi Statelor Contractante posibilitatea de a preveni sau de a supune judecării - de obicei, prin intermediul instanțelor de judecată - încălcările pretinse împotriva lor, înainte ca aceste acuzații să fie prezentate Curții. În consecință, statele sunt scutite să răspundă pentru acțiunile lor în fața unui organism internațional înainte de a fi avut posibilitatea de soluționa problemele prin intermediul propriului sistem juridic (a se vedea *Balan c. Moldovei* (dec.), nr. 44746/08 24 ianuarie 2012).

Întrucât reclamantul nu a depus un recurs cu privire la chestiuni de drept împotriva deciziei Curții de Apel din 15 martie 2011, care i-a acordat 1,288 euro (EUR), plîngerile sale în temeiul articolelor 5 și 18 din Convenție trebuie să fie respinse în temeiul articolului 35 §§ 1 și 4 din Convenție pentru neepuizarea căilor de atac interne.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 7 aprilie 2016.

Abel Campos
Grefierul Secțiunii

Nebojša Vučinić
Președinte